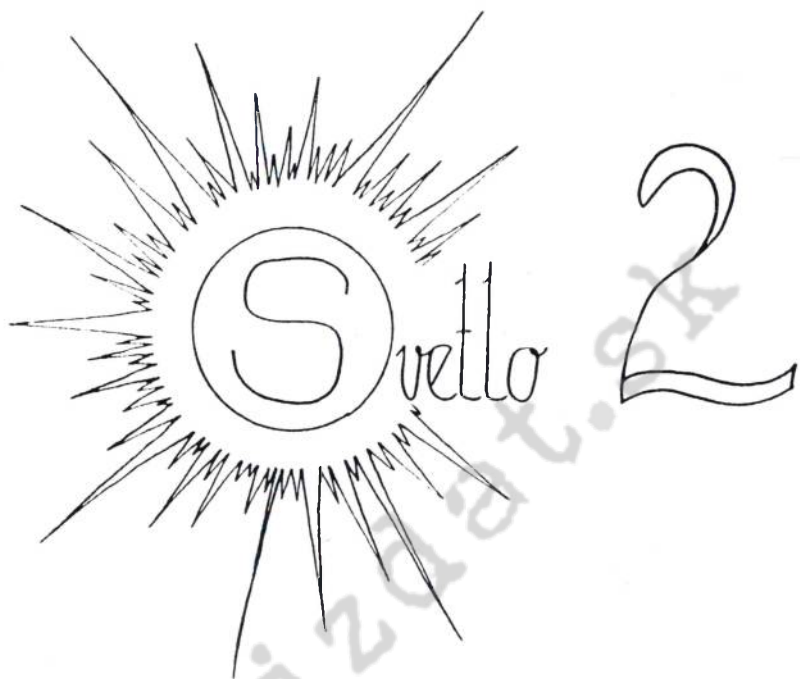

Milí chlapci!

Už som sa nemohol dočkať chvíle, kedy sa s vami opäť stretnem na stránkach nášho časopisu. Myslel som na vás celé prázdniny - kde ste, čo robíte, ako sa vám darí napredovať na ceste k svätosti. A teraz, keď sa začal nový školský rok a s ním obvyklé trápenia a starosti, myslím na vás ešte viac. Určite máte mnoho povinností v škole i mimo nej, voľného času je pomenej. Aj kamaráti, o ktorých donedávna nebolanúdz, sedia teraz niekde nad knihami a hustia do hlavy nové vedomosti. Alebo sú práve na tréningu či na hudobnej.

Znova vám teda ponúkam svoje priateľstvo. Ponúkam to, čo môžem dať - poučenie, zábavu i povzbudenie. Dúfam, že tým pomôžem občerstviť vášho ducha, zamestnaného toľkými problémami. Zároveň vám želám, aby ste s mojou pomocou objavili aj vo všednom každodennom živote viac krásy a radosti.

Minule som listoval v cirkevnom kalendári a všimol som si, že obdobie, ktoré práve prežívame, je zvlášť bohaté na mariánske sviatky. Od polovice augusta do konca októbra som ich napočítal šesť:

- 15. august - Nanebovzatie Panny Márie
- 22. august - Panny Márie Kráľovnej
- 8. september - Narodenie Panny Márie
- 12. september - Meno Panny Márie
- 15. september - Sedembolestnej P. Márie
- 7. október - Ružencovej Panny Márie

Naša nebeská Matka hrá veľkú úlohu v spásе každého človeka. Ona za nás prosí, pomáha nám a ochraňuje nás. Cez jej ruky prechádzajú všetky dary a milosti, ktoré nám Boh posielá. Preto si zaslúži našu úctu a oslavu.

Svätý don Bosco, ktorého poznáte z minulého čísla nášho časopisu, bol veľkým ctiteľom Panny Márie. Považoval ju za zakladateľku a pomocnicu svojho veľkého diela, ktoré na zemi konal. Aj vo svojich zvláštnych snoch ju často videl a nechal sa viesť jej radami a poučeniami. Akú úlohu hrala Panna Mária v živote sv. don Bosca a jeho chlapcov, vidno aj zo svätcovho sna, ktorý vám teraz vyrozprávam.

Sny sv. don Bosca

PANNA MÁRIA A SLON V ORATÓRIU

Drahí chlapci! Zdalo sa mi, že bol sviatočný deň a vy ste poobede v dobe rekreácie vymýšľali tisíce spôsoby zábavy. Zdalo sa mi, že som vo svojej izbe. Vyšiel som na balkón a tu som zbadal na dvore uprostred chlapcov obrovského slona.

- Čo to má znamenať? - zvolal som - ako sa tá obluda dostala do oratória?

Samozrejme mnohí z vás behali za slonom, aby si ho dobre obzreli. Zdal sa tichým, behal s vami a hladil vás chobotom. Poslúchol vo všetkom, čo ste mu rozkázali, akoby bol od malička vychovaný v oratóriu. Chodilo za ním a hladilo ho množstvo chlapcov. Spozoroval som, že nie všetci ste okolo neho. Videl som, že väčšina sa splašene rozprchla a skryla sa v kostole.

Vtom sa vzadu objavila zástava, na ktorej bolo napísané veľkými písmenami: "PANNA MÁRIA, POMÁHAJ ÚBOHÝM!" a za nou kráčali chlapci v sprievode. Tu náhle a neočakávane som zbadal tú obludu, ktorá sa doteraz zdala tichou, ako sa s hrozným revom vrhla medzi okolostojacích chlapcov. Uchopila najbližších chobotom, vymrštila ich do výšky, rozdrvila a rozdupala. Ale tí, čo boli tak zúbožení, neumierali, ale mohli vyzdraviť, hoci ich rany boli hrozné.

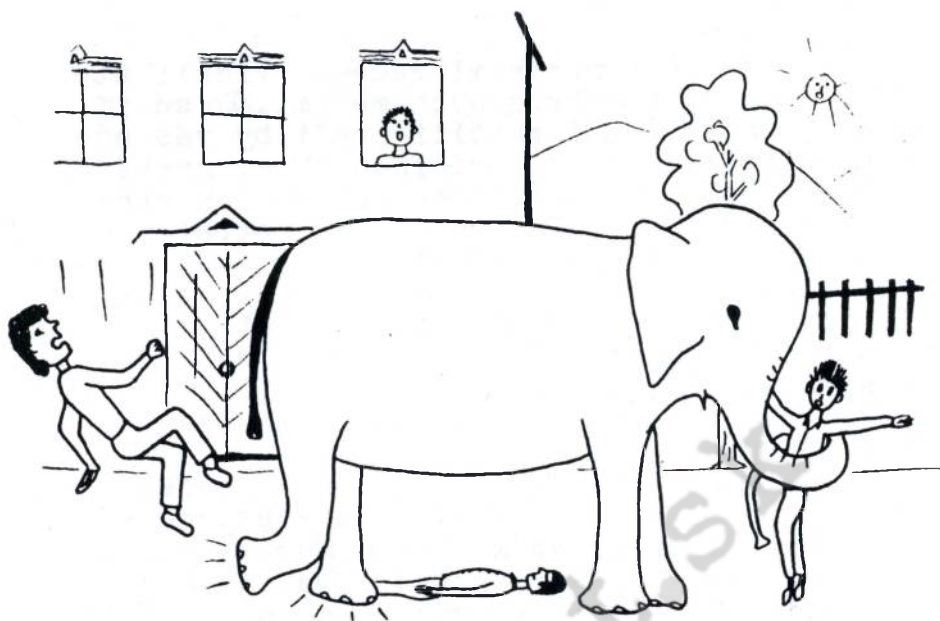
Všetci sa dali na útek. Niektorí kričali, iní nariekali, zranení volali o pomoc. Ale tu niektorí chlapci, ktorých slon ušetril, nielenže nepomáhali raneným, ale spojili sa s obludou, že jej budú naháňať ďalšie obeť.

Kým sa toto dialo, socha Panny Márie, ktorú máme na dvore, náhle ožila a narástla ako vysoká osoba. Potom zdvihla ruky a rozťahla plášť. Plášť sa rozprestrel tak nesmierne, že pokrýval všetkých, ktorí sa pod ním skrýli - tam boli v bezpečí. Prví tam utekali vzorní chlapci. Tu však Panna Mária, vidiac, že mnohí sa príliš neponáhľajú, volala hlasite: "Poďte ku mne všetci!"

A hneď vzrástol zástup chlapcov pod plášťom, ktorý sa ustavične rozširoval. Niektorí sa neschovali pod plášť, ale behali sem-tam, takže boli zranení prv, než sa mohli ukryť. Strápená Panna Mária s červenajúcou sa tvárou neprestávala volať. Ale chlapci vždy redšie pribiehali k nej. Slon neprestával zúriť a niekoľko chlapcov, roztrúsených tu a tam, mávalo jedným alebo dvoma mečmi a vyhrážali sa chlapcom, ktorí ostali ešte na dvore, ak sa opovážili ísť k Pannu Márii. Tých sa slon vôbec nedotkol.

Niektorí chlapci, skrytí u Panny Márie, na jej povzbudenie občas vybehli a vytrhli slonovi niektorú obeť. Raneného priniesli pod Máriin plášť a tam hneď vyzdravel. Potom znovu bežali pre novú korisť. Viacerí chlapci, ozbrojení palicami, odháňali slona od jeho obetí a dorážali na chlapcov s mečmi. Neprestali v tej práci, dokiaľ nedostali všetkých do bezpečia.

Dvor sa čoskoro vyprázdnil. Niekoľko chlapcov ležalo na zemi ako polomŕtvych. Na jednej strane množstvo detí pod plášťom Máriiným, na druhej slon s desiatimi alebo dvanástimi chlapcami, ktorí mu pomáhali v hroznom ničení a opovážlivo hrozili mečmi.

Tu sa náhle slon postavil na zadné nohy a zmenil sa v ošklivú obludu s dlhými rohmi. Chytil čiernu plachtu alebo sieť a zavinul tých úbožiakov, ktorí boli s ním spojení. Hrozne zareval. Potom ich zahalil hustý dym a prepadli sa s obludou.

Obrátil som sa k Panne Márii a prečítal som niektoré nápisy, ktoré boli vyšíté na jej plášti. Stálo tam: "Tí, ktorí mňa vyžarujú, dosiahnu večný život. Kto mňa nájde, nájde život. Úbohý nech príde ku mne, ja som Utočisko hriešnikov, Záchrana veriacich. Blažení, ktorí kráčajú mojimi cestami. Som plná každej zbožnosti, láskavosti..."

Akonáhle slon zmizol, zavládol pokoj. Zdalo sa, že i Panna Mária je unavená dlhým volaním. Po krátkom mlčaní mi povedala niekoľko potešujúcich slov a potom dodala:

- Tí, čo mňa vyžarujú, dosiahnu večný život. Vy, ktorí ste poslúchli môj hlas, ktorí ste unikli diabolskému pustošeniu, videli ste a pozorovali svojich úbohých kamarátov. Viete, čo je príčinou ich záhuby? Práve zlé reči proti svätej čistote a neslušné skutky,

ktoré nasledujú za takými rečami. Videli ste tiež priateľov ozbrojených mečami. To sú tí, ktorí by vás radi zničili, radi by vás od mňa vzdialili a sú príčinou skazy mnohých vašich spolužiakov. Pekelná obluda ich zavinula a vzala so sebou do večného zatratenia. Chodte spokojne, ale pamätajte na moje slová: Utekajte pred spojencami satana, stráňte sa neslušných rečí, zvlášť proti svätej čistote! Dôverujte neohraničene vo mňa a môj plášť vám vždy poskytne isté útočisko!

Po týchto slovách videnie zmizlo a ja som sa prebudil.

Chlapci, vezmite si z neho poučenie. Utekajte sa k Panne Márii. Vo všetkých nebezpečenstvách vzývajte Pannu Máriu a uistujem vás, že budete vyslyšaní. Ďalej nech sa zamyslia tí, proti ktorým slon zúril. Nech utekajú pred zlými priateľmi. Tí, ktorí sa snažili vzdalovať ostatných od Panny Márie, nech zmenia život, lebo hneď od nás odídu.

Chlapci, pamätáte sa ešte na hádanku z minulého čísla, ktorá sa týkala štyroch pútnických miest? Podarilo sa vám rozlúštiť ich názvy? Boli to: Staré Hory, Mariánka, Gaboltov a Levoča. Viete však, ktoré mesto je strediskom mariánskej úcty na Slovensku? Nachádza sa tam bazilika zasvätená patrónke našej krajiny - Sedembolestnej Panne Márii. Je to Saštín. Počuli ste už toto meno? Že ani neviete, kde sa nachádza? Ak sa chcete o nom niečo dozvedieť, prečítajte si nasledujúce stránky. Ich autorom je môj priateľ, ktorý mým porozpráva o zvláštnej púti - "cyklopúti" do Saštína. Spolu so svojimi kamarátmi ju podnikol, ako ste istotne vytušili, na bicykli. A že to bola cesta plná zážitkov, o tom sa sami presvedčíte.

Crrrrr !!! Budík odvážne vyslovil svoj názor na môj pokojný spánok. Isto očakával pravidelný ranný súboj, ktorý sa medzi nami takmer vždy odohráva. No nie. Dnešné ráno nedostal ani papučou, ani som ho nepristúpil. Dnešné ráno som ho privítal s radosťou. Zvestoval mi den, v ktorom sa malo všetko roztočiť. Dnes sa totiž začne dlho očakávaný cyklovýlet. Všetko je pripravené.

Po ranajšom programe zostalo ešte zo-
pár povinností pri kozmetickkej úprave na-
šich "tátošov" a už celá "cykloparta" sta-
letka vyrazila vpred. Do štartového mesta
nášho výletu -Levoče- sme sa zišli zo všet-
kých možných strán Slovenska, aby sme tu
vzdali česť a úctu Levočskej Panne Márii.
Teraz ideme tento pozdrav zaniest' do Šaští-
na - akože ináč - na bicykloch. Hoci mnohí
z kamarátov prekonali z domu už pekných pár
kilometrov, nedbali na to. V srdci každého
z nás bola túžba láskou spojiť tieto dve
najvýznamnejšie pútnické miesta Slovenska.

Cieľom prvej etapy bolo mesto Ružombe-
rok. Nuž, čo vám budem hovoriť - jazdilo sa
vynikajúco. Najmä z kopca. Do kopca sme aj
tlačili. Ale priznávame sa - málo. Ba možno
ešte menej, ako si myslíte.

Pri Poprade prišla prvá vážna kríza.
Chystala sa nás napadnúť svalová horúčka.
Triaška sa chytala najskôr bicyklov, takže
sa uvoľnili niektoré matice. Dotiahli sme
ich a oddýchli si. Niektorí z nás chceli po-
užiť vznášadlá, a tak si namontovali balóny
na nosič. Či veríte, či nie - pomáhalo to.
Ale iba chvíľku, kým sa balóny nedostali
medzi špice.

Ale v pelotóne zas zavládla pohoda. Prerušil ju len občasný únik tých, ktorí pochádzali z "vrcholových dedinských stredísk". Cestunám zdobili krásne tatranské štíty.

Osobne som kontroloval situáciu /asi 3 km pozadu/. Za mnou išiel už len Milan, zvaný TIRÁK, ktorý mal rozbité stredové ložiská, a Joži, ktorý ho asi tlačil do kopca. Zrazu sťa víchor dorazili ku mne:

- Nestratil si skrutku? - pýta sa s úsmevom Milan a podáva mi ozruténsku súčiastku z buldozéra.

- Ale áno - vravím - z hodiniek. A všetci sme sa z chuti zasmiali.

Ale boli aj smutnejšie príhody, ba aj úrazy. Ten prvý, ale našťastie i posledný, som utrpel ja sám. Vo Výhodnej pri obede. Porezal som si prst pri krájaní uhorky. Ako by to však bolo, keby v zbojníckom kraji netiekla krv? Tu sme tiež opravili Milanov bicykel. On za to sľúbil, že celú cestu bude platiť malinovku.

Čas nám ubiehal a kilometre s ním. A tak sme po malej okružnej jazde okolo Liptovskej Mary dorazili do Ružomberka. Unavení, ale šťastní. Pohodu pri svätej omši, ktorú sme zázračne stihli, rušil iba nepríjemný pocit pri sedení. Zdalo sa nám, akoby všetky stoličky mali hrby a tlačili nás. No nebolo ťažké spoznať pravú príčinu týchto nepríjemných pocitov; myslím, že už aj vy ste na to prišli. Den sme ukončili pohľadom na večerný Ružomberok, kým nás zatvárajúce sa vliečka a komáre neprinútili zafahnúť.

Ráno, odpočinutí na tele i na duchu, sme vyrazili v smere: Kľačany - Žilina - Považská Bystrica a Trenčín, ktorý bol cieľom tejto etapy. Pred nami bolo 140 kilometrov.

Opreli sme sa do pedálov a vyvinuli takú rýchlosť, že sme začali obiehať i motorové vozidlá /kombajny/. Husí divo s gagotom

odskakovali, psy brechali, ryby z Váhu vytŕčali hlavy. Všetci boli zvedaví, kto uhána v tom kúdole prachu. A veru mali byť na čo zvedaví, pretože sme jazdili sťa tí "orly z Tatier, čo tiahnu na podolia cez vysoké hory i rovné polia".

V Kraľovanoch však ten najmladší nevládal. Prejavili sa u neho príznaky slabšieho úpalu z predchádzajúceho dna, a tak sme ho i so sprievodcom poslali vláčikom do Trenčína.

Sedem statočných však pokračovalo v ceste. Minuli sme Vrútky, prefrčali popod Strečno a už nás vítala Žilina. Tu sme si

urobili dlhšiu prestávku, počas ktorej sme sa naobedovali. Treba poznamenať, že po každom obede sme museli dofukať kolesá, aby naše bicykle bez problémov uniesli väčšiu hmotnosť.

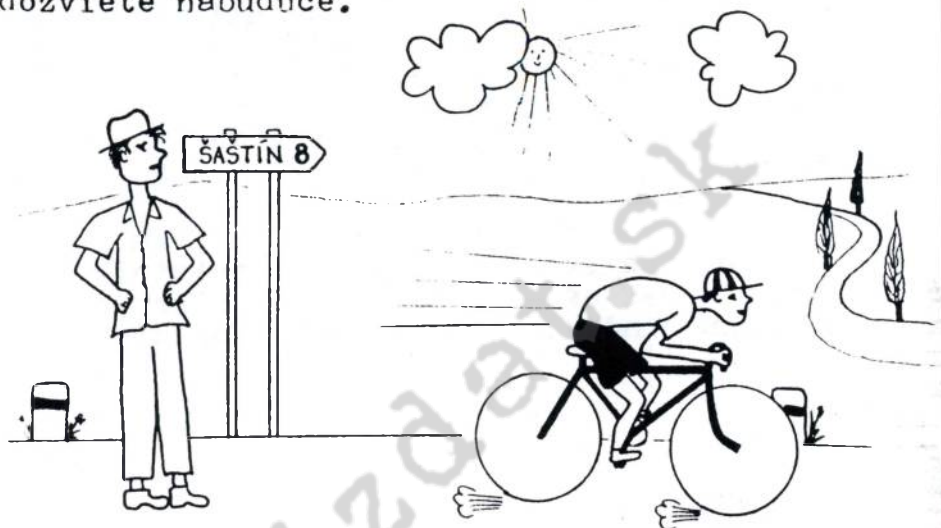
Posilnení obedom a občerstvením dvoma 5-kilovými melónmi sme pokračovali v ceste. Opäť sme nabrali rýchlosť, ktorú nevládali spomaľiť ani kopčeky za Považskou Bystricou, takže čoskoro sme sa

ocitli v cieľi - v meste Matúša Čsaka Trenčianskeho. A tu nás čakali naši kamaráti, ktorých sme poslali ráno vláčikom. Radostne sme sa zvíťali.

Po večeri sme sa uložili na spánok, ktorý občas prerušoval chrapot "šéftrénera".

Podaktorí nezrozumiteľne vykrikovali zo sna o ceste, o strašných stupátkoch. Ale čo je veľmi zaujímavé, ráno boli všetci zdraví. Fyzicky i psychicky. Boli sme prichystaní zdolať ďalšiu etapu.

Ako cesta pokračovala ďalej? O tom sa dozviete nabadúce.

„NEVEDEL SOM, ŽE SA ZAČALI PRETEKY OKOLO SLOVENSKA...“

Milánski futbalisti sa už tradične v niektorých z augustových nediel' schádzajú na spoločných bohoslužbách. Tohto roku celeb-roval pre nich omšu 17. augusta v milánskej katedrále duchovný klub AC Milano don Pier-luigi.

Francúzsky režisér Dominique Lapierre pripravuje film o kalkátskej Matke Tereze. Film má stáť 3,5 milióna dolárov, ale polo-vica zisku je určená na charitatívne ciele Matky Terezy.

Vidíte, chlapci, akým zvláštnym spôsobom sa dá osláviť Panna Mária. Predpokladám, že sa vám tento nápad našich kamarátov zapáčil a že už snujete podobné plány. Samozrejme, takéto "cyklopúte" sa nedajú organizovať každý týždeň. Teraz navyše, keď sa blíži zima, by bolo podobné podujatie aj nebezpečné pre vaše zdravie. Ako však prejaviť úctu našej drahej Matke nejakým originálnym spôsobom? Veď sa blíži jeden z najkrajších mariánskych sviatkov - sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie, ktorý budeme sláviť 8. decembra.

Nuž, ak ste takí nároční, že vám nestačí modlitba sv. ruženca alebo deviatnik, môžem vám dať ešte jednu radu: pripravte mariánsku akadémiu. Ako na to? Poradím vám.

Panna Mária a my

Pod akadémiou rozumieme umelecké pásmo, zostavené z úvahových textov, básní, piesní a hudobných čísel. Z toho vidíte, že akadémiu nemôže pripraviť a predviesť jediný človek, iba ak by bol mimoriadne talentovaný. Avšak už dvaja sú schopní pripraviť jednoduchý program. Jeden je recitátor, druhý hudobník a spevák. Čím viac nadaných účinkujúcich potom spojí svoje sily, tým pestrejší a kvalitnejší program sa dá vytvoriť.

Teraz sa budeme bližšie venovať jednotlivým zložkám akadémie.

Najprv si všimneme úvahové texty, alebo ako ich niekedy jednoducho nazývame: komentár. Je to najdôležitejšia časť akadémie. V úvahách je totiž rozvíjaná hlavná téma, ktorej je akadémia venovaná. Každá jednotlivá úvaha si všíma túto tému z iného pohľadu. Ak je témou napríklad: Panna Mária, potom jednotlivé úvahy môžu rozvíjať tieto myšlienky:

- úloha Panny Márie v dejinách spásy,
- Panna Mária a jej ľudské čnosti,
- význam Panny Márie pre dnešný svet,
- čím sa vyznačuje pravá úcta k P.Márii a podobne.

Úvahy môžu tí šikovnejší zostavovať sami, alebo si pomôcť vhodnou literatúrou. Na spestrenie často uvádzame príbehy zo života. K téme o Panne Márii sa výborne hodia príbehy z knihy "Matkino srdce".

Pri zostavovaní úvah nikdy nestrácajte z mysle hlavnú tému, lebo potom by akadémia vyzerala ako "pestré všetličo z každého rožka troška".

Príbehy, ktoré sú súčasťou úvah, môžeme urobiť zaujímavejšími, ak ich podáme vo forme dramatizovaného čítania. Ide vlastne o jednoduché divadlo, keď osoby, vystupujúce v príbehu, čítajú rôzni účinkujúci. Prítom netreba zabúdať, že chlapčenské osoby čítajú chlapci, dievčenské zas dievčatá.

Vhodným doplnením alebo aj náhradou úvahy sú básne. Tu vás chcem upozorniť len na jednu vec. Vyberte dobrého recitátora, ktorý zreteľne vyslovuje a hovorí nahlas, aby poslucháči mali z počúvania naozajstný zážitok a nenudili sa. Vhodné básne na kaž-

dú príležitosť nájdete v knihách: "Jazyk spieva o Tvojom Slove" a "Ty si Skala", niekedy aj v katolíckej tlači a v kalendároch.

Hovorené slovo treba vhodne doplnať piesnami. V poslednej dobe sa mládežnícke piesne ako aj ich zdroje-spevníky-hojne rozšírili. Záleží

len na správnom výbere, aby text piesní zodpovedal zvolenej téme. Piesne spievajú buď solisti alebo zbor a sú doprevádzané gitarou alebo organom. Toto si samozrejme vyžaduje dôkladnú prípravu. Lebo najväčším nedostatkom pri speve nie sú ani tak falošné tóny, ako skôr nezrozumiteľnosť spievaného textu. Preto sa pri skúškach zamerajte hlavne na túto vec.

Mládežnícke piesne je veľmi vhodné niekedy vystriedať piesnou z JKS /jednotný katolícky spevník/. Dosiahneme tým zapojenie sa všetkých ľudí do programu, takže sa necítia odstavení.

Nuž, to by bolo všetko k príprave čísel. Snáď ešte jedna poznámka. V hudobných častiach akadémiie sa snažte nepoužívať reprodukovanosť hudbu -z magnetofonu alebo gramofonu. Robí to dojem, akoby ste chceli ukázať niečo, na čo v skutočnosti nemáte schopnosti. Veď nakoniec, hudbu z pásky si môže hocikto prehrať aj doma.

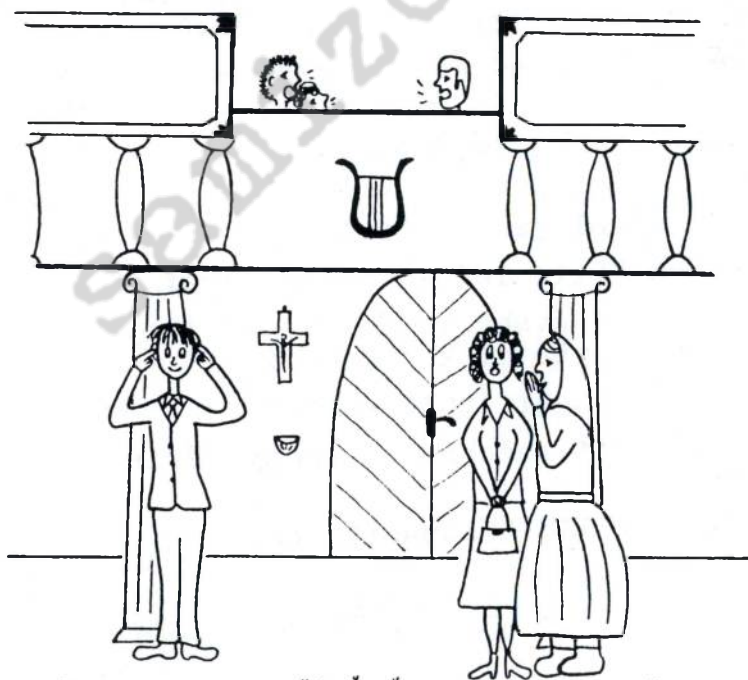
Ak máme jednotlivé čísla pripravené, treba ich vhodne zoradiť. Snažíme sa, pokiaľ možno, aby na seba logicky naväzovali, prípadne jedno z druhého vychádzali. Keď to máme, môžeme pristúpiť k precvičovaniu.

Skúšky robíme na mieste vystúpenia; obyčajne to býva koštol. Na skúškach preverte akustiku, mikrofóny i trému účinkujúcich a postupne odstraňujte nedostatky. Nespoliehajte sa, že sa niečo vyrieši samo. Pred sa-

motnou akadémiou, najlepšie deň predtým, nezabudnite urobiť generálku. V nej prejdite celý program od začiatku až do konca a urobte posledné úpravy.

A keď nadíde ten veľký deň premiéry, na miesto vystúpenia sa dostavte načas, aspoň pol hodinu pred začiatkom. Nie je totiž nič horšie ako začínať vystúpenie v náhlivosti. Počas programu musia byť účinkujúci disciplinovaní, aby svojím vyrušovaním nepokazili to, na čom tak dlho pracovali. Ak sa stane nejaká chyba, či už technická alebo "umelecká", netreba robiť paniku. Pamätajte, že odmenu treba čakať od Boha, ktorý vidí vašu snahu.

Tak čo, priatelia, skúsite to? Ja vám do vašej práce prajem veľa chuti, trpezlivosti a ducha spolupráce. Ako príklad predkladám program jednej akadémie, ktorá sa kovala k sviatku Panny Márie Pomocnice.

„ICH SPEV NETREBA POČÚVAŤ UŠAMI, ALE SRDCOM...“

P R O G R A M

1. Pieseň z JKS "Nastokrát buď pozdravená"
2. Úvodný príhovor kňaza
3. Pieseň "Znova prichádzam" - chlapčenský zbor
4. Úvodná úvaha - číta dievča
5. Skladba "Poď ku Matičke" - hrá sláčikové trio
6. Úvaha "Dejiny sviatku P.Márie Pomocnice" - číta muž
7. Pieseň "Ó, Pomocnica" - spieva zbor
8. Dramatizované čítanie "Sen don Bosca z deviateho roku" - číta chlapec, muž a žena
9. Pieseň "Rozmýšľaj" - dievčenský zbor
10. Úvaha "Dejiny vzniku sviatku P.Márie Pomocnice" - pokračovanie - číta muž
11. Básen "Pomocná Matka naša" - recituje žena
12. Pieseň z JKS "Ó, Mária, pozri na mňa"
13. Úvaha "Panna Mária Pomocnica v súčasnosti" - číta chlapec a dievča
14. Pieseň "Litánie" - miešaný zbor
15. Záverečná úvaha vo forme modlitby - čítajú všetci konferenciéri
16. Pieseň "Magnificat" - miešaný zbor
17. Kňaz udelí požehnanie Panny Márie Pomocnice
18. Pieseň z JKS "Neopúšťaj nás"

Dejiny Cirkvi

Drahí moji!

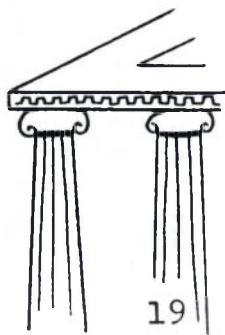
Iste ste trochu prekvapení, čo za nová rubrika sa objavila v našom časopise. Možno si niekto v duchu aj povzdychne: "Vari ani tu nebudeme mať pokoj od dejepisu? Aj tu sa budeme musieť vracieť do minulosti, učiť sa dátumy, mená, ktoré nám, odchovancom atómového veku, nemajú aj tak čo povedať?"

Všetci poznáte príslovie: Hlúpy sa učí na vlastných chybách, múdry na chybách iných. My sa z histórie dozvedáme, ako ľudia žili, pracovali, za čo bojovali, o čo sa snažili. Poznávame chyby, ktorých sa dopúšťali a pre ktoré potom trpeli, ale aj hrdinské činy, ktorými sa, naopak, preslávili. A našou povinnosťou je učiť sa od nich. Táto povinnosť je o to dôležitejšia, že vy, mladí, máte byť nositeľmi viery Ježiša Krista v ďalšej generácii. Preto treba poznať aj dejiny Cirkvi - ako to bolo v skutočnosti v jej začiatkoch, v stredoveku až po dnešné časy. Táto naša rubrika má k tomu dopomôcť, lebo poznatky, ktoré vám podávajú v škole na hodinách dejepisu, sú veľmi skreslené a neúplné a nás, veriacich, a Cirkev často urážajúce.

Z a l o ž e n i e C i r k v i

Viem, chlapci, že ste veľmi šikovní a určite sa mi vysmejete, keď sa vás opýtam, ako vznikla Cirkev?

To je predsa jasné. Zakladateľom Cirkvi je Ježiš Kristus, ktorý sa narodil v meste Betle-

heme, svoje detstvo a mladosť prežil v Nazarete, a keď mal 30 rokov, dal sa pokrstiť v Jordáne Jánom Krstiteľom. Potom začal vyučovať ľudí po celej Palestíne. Ešte predtým si však vyvolil dvanásť apoštolov, ktorí s ním chodili tri roky. Po svojom zmŕtvychvstaní ustanovil Petra za svojho zástupcu na zemi a apoštolom dal svoju moc a poverenie: "Idte a učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Pán Ježiš tu poslal apoštolov do celého sveta. Ich úlohou je ohlasovať evanjelium - "radostnú zvesť" všetkým národom - Nemcom, Rusom, Angličanom, ale Ježiš vtedy myslel určite aj na náš maličký národ.

Apoštoli po zoslaní Ducha Svätého začali verejne kázať v Jeruzaleme, kde sa po prvej Petrovej kázni dalo pokrstiť tritisíc tých, ktorí ho počúvali. A tak vznikla Cirkev - prvá Cirkev v Jeruzaleme, prvé spoločenstvo Božieho ľudu. Patrili do nej tí, ktorí sa dali pokrstiť a veria v Ježiša Krista.

Ale, mladá Cirkev sa dlho pokoju netešila. Veľknazi a farizeji, keď videli, ako sa ľud, najmä chudobný, čoraz viac zhromažďuje okolo apoštolov, začali im závidieť. Preto chceli stoj čo stoj toto mladá spoločenstvo veriacich zlikvidovať. Apoštolov začali vládť po súdoch, bičovali ich, väznili, ale nič nepomáhalo. Veriacich naopak čoraz viac pribúdalo. Preto veľknazi a veľrada museli siahnuť po prenasledovaní. Prvou obeťou nenávisť a prenasledovania sa stal sv. Stefan, diakon. Stefan smelo a neohrozene ohlasoval evanjelium, takže Židia neraz od zlosti škripali zubami. Ale čo sa raz nestalo. V zlosti ho chytili, vyviedli za mesto a tam ho ukamenovali. Stefan sa aj pri smrti modlil za týchto ukrutníkov - tak ich miloval.

Po smrti Stefana sa mnohí veriaci rozprchli po okolitých mestách alebo odišli ďaleko do sveta. Takýmto spôsobom sa krásne

rozšírila viera v Ježiša Krista medzi inými národmi, ďaleko od Palestíny.

Peter -apoštol tiež opustil Jeruzalem. Všade, kde chodil, kázal a krstil. Ba čo viac -on sám prijal do Cirkvi aj prvého pohana. Volal sa Kornélius. Odtvtedy pohania s radosťou vstupovali do Cirkvi. Peter na svojich apoštolských cestách došiel až do Ríma, ktorý je v dnešných časoch sídlom pápeža a celej Cirkvi.

Kým Peter a ostatní apoštoli pracovali na spásu duší, zatiaľ v Palestíne vznikali spory a hádky o tom, aby aj kresťania z pohanstva zachovávali niektoré židovské predpisy o sobote, o mäsitom pokrme a podobne. Aby sa tieto nezhody vyriešili, v roku 50 Peter zvolal do Jeruzalema apoštolov, aby sa spoločne dohodli, čo majú pohanokresťania robiť. Snem viedol sám Peter. Ten vyhlásil, že pohanokresťania nemusia židovské predpisy zachovávať. Po sneme sa všetci apoštoli znova rozišli do sveta. Peter sa vrátil do Ríma, kde pôsobil ešte niekoľko rokov. Počas prenasledovania za cisára Nera v roku 67 bol ukrižovaný dolu hlavou na Vatikánskom vrchu. Nad jeho hrobom je postavená najväčšia bazilika na svete - Bazilika Svätého Petra.

Chlapci, v histórii ešte trochu zostaneme. Najprv pre občerstvenie mysle a pre zábavu potrápte sa s rébusmi zo Starého zákona. Potom sa v príspevku "Náš patrón" prenesieme o niekoľko storočí neskôr, aby sme sa niečo dozvedeli zo života sv. Václava. Želám vám príjemnú zábavu.

OBLOŽKA

Ktoré mesto zachvátil

M O R

hriechu do takej miery, že ho Boh musel zničiť ohnom?

PREŠMYČKA

Až kráľovná zo Sáby prišla, aby

N A Š L A U M

tohto kráľa.

ZÁMENKA

Dávid, Dávid, komu

G Ó L D Á Š

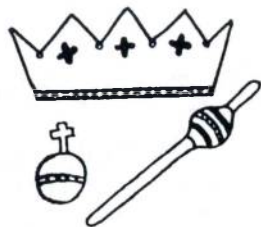
kameňom z praku rovno
do čela?

VÝPUSTKA

Bola manželka Izákova ozeaj

R E B E L A N T K A

Náš patrón

Náboženské a politické pomery v Čechách začiatkom 10.storočia boli veľmi neusporiadané. Kresťanstvo sa síce už stalo náboženstvom vládnuúcich kniežat a veľkej časti ľudu, ale ich zvyky a zmýšľanie ešte dlho nezodpovedali požiadavkám evanjelia. Preto viacerí priekopníci kresťanstva zaplatili za svoju vieru životom. Patrila medzi nich aj knažná sv. Ľudmila /sviatok slávime 16. septembra/ a jej vnuk sv Václav /sviatok oslavujeme 28. septembra/.

Václav sa narodil okolo roku 907 a patrila už k tretej kresťanskej generácii českého vládnuceho rodu Premyslovcov. Prví prijali krst jeho starí rodičia Borivoj a Ľudmila. Je prirodzené, že bol pokrstený aj ich syn a nástupca vo vláde - Vratislav. Jeho manželka Drahomíra bola tiež kresťanka, ale jej život a zmýšľanie boli ďaleko od kresťanstva. To sa prejavilo najmä po predčasnej smrti Vratislava okolo roku 916, keď sa Drahomíra ujala vlády namiesto najstaršieho syna, ktorý bol ešte maloletý. Vtedy sa zreteľne ukázali i jej zlé úmysly a náklonnosti. Možno to bol jeden z dôvodov, prečo českí šľachtici požiadali jej svokra, Ľudmilu, aby vychovávala mladého následníka trónu.

Pre neho to bolo veľké šťastie. Pomocou domácich duchovných a na latinskej škole dosiahol vzdelanie, ktoré prevyšovalo vzdelanie väčšiny jeho rovesníkov. Babička Ľudmila zase zošľachtovovala jeho charakter podľa najlepších kresťanských zásad.

No Drahomíre to nebolo po vôli a strpčovala svokra život ako len mohla. Ľudmila sa v záujme pokoja utiahla na svoj dedičný

hrad Tetín, ale Drahomíra ju tam dala zahrnúť.

Niekedy okolo roku 924 sa ujal vlády v Čechách Václav. Hneď na začiatku svojho panovania dal preniesť telesné pozostatky sv. Ludmily do Prahy a neľútostnú matku vypovedal z kniežacieho sídla na zámok Budeč. Drahomíra a jej stúpenci, medzi ktorých patrili i jeho brat Boleslav, boli takto na istý čas umlčení, ale nezriekli sa pomsty, na ktorú hľadali vhodnú príležitosť a dôvody.

Niektoré legendy predstavujú Václava ako nábožného služobníka knazov, ktorý sa veľmi nestaral o svoju krajinu. Je to veľmi skreslený obraz. Václav bol síce nábožný a podporoval knazov, ale pritom bol pevný a rozvážny vládca. Vedel bojovať za jednotu krajiny proti odbojným veľmožom. Neváhal zaplatiť poplatok nemeckému kráľovi Henrichovi I., aby odvrátil vojnu, ktorá by mala pre Čechy zhubné následky. Jeho protivníci ho však za to obviňovali zo zbabelosti a zrady.

Dalším dôvodom nespokojnosti Václavových odporcov bol jeho kresťanský cit pre spravodlivosť. Usiloval sa uviesť do života také zákonodárstvo, ktoré by poskytovalo viac práv jednoduchému ľudu proti svojvôli pánov. No niektorí veľmoži to pokladali za obmedzovanie tradičnej slobody, podľa ktorej boli na svojich majetkoch neobmedzenými páni ľudí a vecí.

Vodcom jeho protivníkov sa stal jeho mladší brat Boleslav, ktorý mal sídlo v Starej Boleslavi. Rozhodol sa ho zabiť. Pod zámienkou slávnosti na sviatok sv. Kozmu a Damiána, ktorým bol zasvätený kostol v Boleslavovom zámku, pozval ho do svojho sídla. No neodvážil sa vystúpiť proti nemu v den sviatku. Až na druhý deň ráno, keď sa chcel zúčastniť na liturgickej modlitbe knazských

hodiniek, ako mal vo zvyku, Boleslav ho so svojimi druhmi prepadol a zabil pri vchode do kostola. Bolo to 28. septembra 929.

Okolo roku 932 pochovali ho na pražskom hrade v kostole sv. Víta, ktorý on sám dal postaviť. Na mieste pôvodného kostola vznikla v 11. storočí románska bazilika a v 14. storočí gotická katedrála, ktorá jestvuje dodnes.

Hrob kniežata sa hneď po smrti stal miestom jeho úcty. Český národ si zvolil tohoto svätca za svojho hlavného patróna. Prvý jemu zasvätený kostol vznikol už roku 972 v Proseku pri Prahe. Neskôr vzniklo na jeho počesť veľa kostolov a inštitúcií, takže jeho úcta sa stala neoddeliteľnou súčasťou českých cirkevných a národných dejín.

Ján Pavol II. vykoná svoju druhú apoštolskú cestu do NSR v dňoch 1.-4. mája budúceho roku. Predpokladá sa, že počas tejto návštevy vyhlási Svätý otec za blahoslavených sestričku-karmelitánku Editu Steinovú, ako aj jezuitu Ruperta Mayera, obete fašizmu.

Novým anglikánskym arcibiskupom v Kapskom meste /Afrika/ sa stal nositeľ mierovej Nobelovej ceny Desmond Tutu.

Drahí priatelia, podarilo sa vám rozluštiť tajničku krížovky z minulého čísla? Ak áno, potom isto viete jej znenie: "Naša svätosť spočíva v tom, že sme veselí!" A viete aj to, že je to výrok sv. Dominika Sávia. Musím povedať, že Dominik tento výrok v živote aj uskutočňoval. Ako? Najčastejšie tak, že sa veselo hrával s kamarátmi v oratóriu. Verím, že aj vy chcete Dominika nasledovať, a preto vás naučím nové hry, ktoré vám prinesú veľa radosti a zábavy.

CHAMTIVEC

Vytváľte niekde vonku závodnú trať dĺžky najviac 30 metrov. Na štartovný čiaru položte hromadu gaštanov alebo kamenov. Na daný povel vybiehajú postupne hráči za sebou a snažia sa pozbierať všetky gaštany do ruky, pod pazuchu alebo ich pritisnú na hrud. Potom sa snažia čím rýchlejšie dopraviť ich do cieľa. Gaštany sa nesmú dávať do vrečka! Ak hráčovi spadne gaštan na zem, nesmie ho dvíhať. Víťazí ten, kto donesie do cieľa čo najväčší počet gaštanov. Ak je počet rovnaký, rozhoduje čas.

DOBRY ODHAD

Ukáľ svojim kamarátom prúťik, ktorého presnú dĺžku si si predtým zistil. Potom ich vyzvi, aby každý čo najrýchlejšie z prírody priniesol prúťik rovnakej dĺžky. Každý môže priniesť len jeden kus a opravy /ulamovanie/ už nie sú povolené. Úlohu obmedzíme časovo. Kto prinesie v určenom časovom limite prúťik, ktorý sa dĺžkou najviac približuje "originálu", ten vyhráva.

Je potrebné, je možné. je ľahké stať sa svätým

Pamätáš sa, ako sme naposledy spolu uvažovali o tomto don Boscovom tvrdení? Bolo to už dosť dávno, preto ti pripomeniem, k akému záveru sme vtedy prišli. Uvedomili sme si, že svätosť to nie je iba nejaké slovíčko zo starých zaprášených kníh. Práve naopak. Je to spôsob života, ku ktorému Boh pozýva všetkých ľudí v každej dobe. Svätý je človek, ktorý prežíva svoj život podľa Božej vôle - v radosťi zo spoločenstva s nebeským Otcom. Usilovať sa žiť svätým životom je najistejšia cesta, ako prežiť krásny život, plný zázitkov, radosťi a ozajstného šťastia.

Niet na svete človeka, ktorý by netúžil po radosťi a šťastí. Pretože túto radosť človek nemôže nikde trvalo nájsť mimo Boha, je nám už jasné, že je potrebné, ba nevyhnutné, aby sme sa aj my stali svätými, skutočne šťastnými ľuďmi.

Je to však aj možné?

Dá sa vôbec dnes, keď má človek toľko povinností, záujmov a koníčkov, stať svätým?

Don Bosco hovorí: "Áno!"

Ty o tom však ani nie si celkom presvedčený. Veď ak je možné stať sa svätým a ak život svätca má také výhody ako sme hovorili, potom by malo byť medzi nami veľa svätých! A ty možno vo svojom okolí alebo aj na celom Slovensku nepoznáš ani jedného!

Ba ak si o tomto dakedy trochu viac uvažoval, mohol by si nájsť aj takýto argument: Slováci sú už skoro 1 100 rokov kresťanmi. A z celú túto dobu sa medzi nimi takmer ani nenašiel nejaký význačnejší svätec.

Skutočne. Aj keď je to zvláštne, je to pravda.

Vierozvestcovia, sv. Cyril a Metod boli Gréci, sv. Stefan bol Maďar, traja košickí mučeníci tiež neboli pôvodom Slováci, ale jeden bol Poliak, druhý Rumun a tretí Chorvát... A tak by sme mohli ísť za radom. Ešte snáď sv. Gorazd, Metodov žiak, bol Slovákom.

Ak sa však v celom národe za také dlhé obdobie objaví iba jeden-dvaaja svätí, potom sa zdá byť oveľa pravdivejším tvrdenie, že je skoro nemožné stať sa svätým.

A predsa opak je pravdou! Musíme si však ešte viac vyjasniť pojem "svätý".

Svätý nie je iba ten, koho za takého vyhlási Sv. otec! Svätých bolo a je i v slovenskom národe oveľa-oveľa viac. Iba niektorých spomedzi nich, ktorí mali čnosti zvlášť potrebné pre daktorú dobu, sú slávnostne vyhlásení za svätých a ako vzory predložený pred veriacich k úcte a nasledovaniu. Aj keď teda nemáme veľa kanonizovaných svätých, žilo ich v každom období u nás veľa.

Boh od človeka nikdy nežiada nemožné. Keď nás vo sv. Písme vyzýva: "Buďte svätí, lebo aj ja som svätý!", a skrze svojho syna opakuje: "Buďte dokonalí ako je dokonalý váš Otec, ktorý je na nebesiach!", niet o čom diskutovať. Je tým jasne potvrdené, že je možné stať sa svätým.

Svätí žijú i dnes medzi nami a s nami. Aj keď ich čnosti možno ešte nedosahujú hrdinský stupeň, predsa sú nám príkladom, oporou a povzbudením. Majte otvorené oči na všetko dobré a povzbudivé a modlime sa, aby

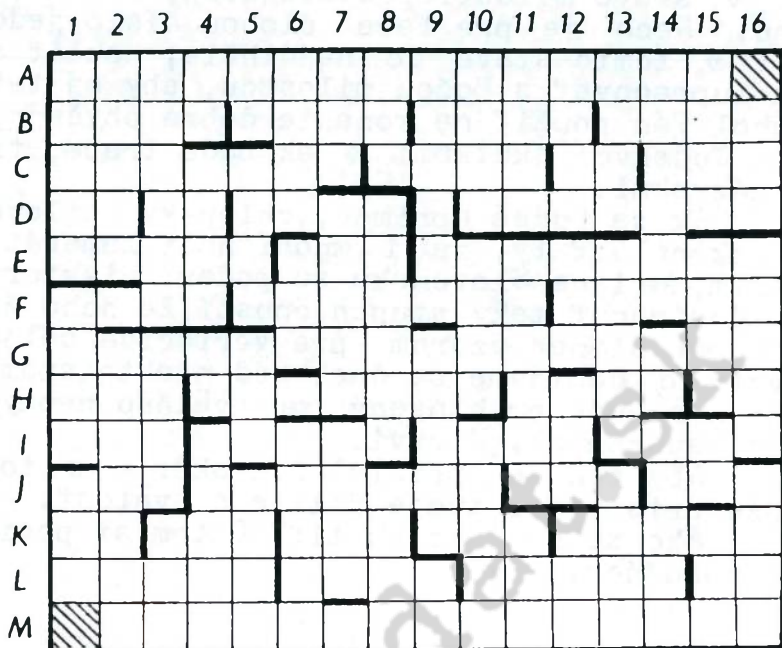
aj nás Pán Boh zachoval v tomto úsilí o svätosť. A nezabúdaj, že i ty si svätý, pokiaľ si v stave milosti posväcujúcej, bez hriechu. Nech je pre teba úlohou číslo jeden žiť v tomto stave čo najdlhšie; naučiť sa spolupracovať s Božou milosťou, aby aj teba mohol Pán použiť na konanie dobra obyčajnými, ľudskými skutkami a ak bude treba, tak i zázrakmi.

Ak sa budeš úprimne, chlapsky usilovať o dokonalosť ty, ja i mnohí naši kamaráti, verím, že i na Slovensku sa podarí niektorému dosiahnuť taký stupeň čnosti, že jeho život sa stane vzorom pre veriacich celého sveta a dožijeme sa dňa, keď niekto spomenie nás bude prehlásený za svätého neomylným úsudkom sv. Cirkvi.

Aby ten deň prišiel čím skôr - k tomu môže prispieť i tvoje úsilie o svätosť.

Ako sa do toho pustiť? O tom si povie-me nabadúce.

VODOROVNE: A-ZAČIATOK TAJNICKY; B-druh vzá-
cneho tvrdého dreva-morské živočíchy, príbu-
zné žralokom-slávostná sien-domáce meno A-
driany; C-svätica z Avilly-druh plaveckého
štýlu-dvojhláska-polovačka; D-obrný trans-
portér-49 rímskymi číslicami-zármuto/bás./
-skratka ampéru-cudzíe ženské meno; E-zná-
my koncentračný tábor-Západné Nemecko-štát
v sev.Afriке; F-Mojžišov spoločník-Lazarovo
mesto-nikde; G-POKRACOVANIE TAJNICKY; H-len-
kričala/expr./-odpoveď na otázku"aká?"-MPZ
Holandska; I-ľosobisko sv.Jána Vianneya-jeden
z prorokov-Abrahámov syn-predpona vyjadrujú-
ca vzťah k vzduchu; J-batoň-druh syra-štyri
ročné obdobia-ruský zápor; K-skratka olym-
pijských hier-túz-dvojica-krátky fil.záznam

-jedna z božských čností; L-vedúci mýtníkov v Jerichu-ílovitý nerast-ráno-lat. predložka /z,zo/; M-KONIEC TAJNICKY.

ZVISLE: 1-jeden zo solúnskych bratov-sveta-diel, na ktorom sa nachádzajú Palestína-dopravný prostriedok ťahaný konmi; 2-žertva- polomer-zakladateľ vyvoleného národa; 3-mesto, ktorého hradby zvalil hlas trúb-obyvatel' Baskitska-ozvena; 4-osobné zámeno-nadšenie-prvé a posledné písmeno abecedy-nerozsievaj - 5-mesto, z ktorého pochádzal Abrahám-chatka-cesta/lat./-mne patriaci /mn.č./; 6-mesto, v ktorom P.Ježiš vzkriesil syna chudobnej vdovy-predpona s významom "nový"-spojka-koberec /zastar./; 7-španielska vychovávateľka-opak útoku-letopis-chem.značka fosforu; 8-jedz!/čes./-jeden z rímskych cisárov, ktorí prenasledovali kresťanov-hra troch; 9-zaslúbená krajina-jeden z najslávnejších prorokov-autoznačka okresu Trbišov; 10-nástupca sv.Jána Bosca/so skratkou krst.mena na konci/-listnatý strom-pozlieza; 11-druh morského vtáka-zbierka žalmov-trn/čes./; 12-predstavený synagogy, dcéru ktorého P.Ježiš vzkriesil z mŕtvych-pravý prítok Dunaja, ktorý tvorí hranicu medzi NSR a Rakúskom-otázka na spôsob-vánok/bés./; 13-prvý židovský kráľ-vodný tok-budova, kde sa premietajú filmy; 14-odraz-citoslovce ponúknutia- staro - grécky epos; 15-vonkajší prejav niečoho-prvý vrah-solmizačné slabika-pera/bés./; 16-pozdravenie anjela pri zvestovaní P. Márii-komínarska metla na vymetanie pecí-automobil na objednávku.

POMOCKY: E-DACHAU; I-AERO; K-ŠOT; 6-TEPICH; 7-AJA; 14-ENEAS

Drahí moji čitatelia!

Už ste sa prebojovali na poslednú stránku tohoto čísla, v ktorom som vám príspevkami s rôznou tematikou chcel spríjemniť aj to málo voľna, ktoré teraz máte. Záverom jedna rada. Istotne všetci poznáte porekadlo: "Učeň-mučeň". Aby ste sa vy nestali otrokmi svojich učebníc, pristupujte k nim s láskou, aspoň takou ako k tomuto časopisu. Ušetríte tým mamine slzy aj otcov remen.

Aby som vám dokázal, že v škole môže byť aj veselo, ponúkam niekoľko perličiek z vyučovania.

+ Golfský prúd je... ale my sme elektrinu ešte nepreberali.

+ Perníkové chalúčky už neexistujú, pretože ich vždy musí obklopovať hustý les.

+ Vziať rozum do hrsti znamená, že sa tam zmestí.

+ Ľudstvo by mohlo žiť bez Slnka, pretože cez deň je aj tak vidno.

+ Tisíc a jednu noc som ešte nečítala. Po večerníčku musím ísť hneď spať.

+ Murárom nebudem, oni nám stavajú novú školu.

+ Brata mám radšej než sestru, lebo mi zhodil na zem husle.

